

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

Siekis reformuoti Pasaulio prekybos organizaciją

P6_TA(2008)0180

2008 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl siekio reformuoti Pasaulio prekybos organizaciją (2007/2184(INI))

(2009/C 259 E/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1999 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl trečiosios Pasaulio prekybos organizacijos ministrų konferencijos Sietle ⁽¹⁾, 2001 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl atvirumo ir demokratijos tarptautinėje prekyboje ⁽²⁾, 2001 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl PPO susitikimo Katare ⁽³⁾, 2003 m. rugsėjo 25 d. rezoliuciją dėl penktosios Pasaulio prekybos organizacijos ministrų konferencijos Kankune ⁽⁴⁾, 2005 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl Dohos derybų raundo įvertinimo po 2004 m. rugpjūčio 1 d. PPO Generalinės tarybos sprendimo ⁽⁵⁾, 2005 m. gruodžio 1 d. rezoliuciją dėl pasirengimo šeštajai Pasaulio prekybos organizacijos ministrų konferencijai Honkonge ⁽⁶⁾ ir 2006 m. balandžio 4 d. rezoliuciją dėl Dohos derybų raundo įvertinimo po PPO ministrų konferencijos Honkonge ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) parlamentinės konferencijos sesijų galutines deklaracijas, priimtas 2003 m. vasario 18 d. Ženevoje, 2003 m. rugsėjo 12 d. Kankune, 2004 m. lapkričio 26 d. Briuselyje, 2005 m. gruodžio 15 d. Honkonge ir 2006 m. gruodžio 2 d. Ženevoje,
- atsižvelgdamas į Marakešo susitarimą, pagal kurį įsteigiama Pasaulio prekybos organizacija,
- atsižvelgdamas į PPO ministrų konferencijos deklaracijas, priimtas 2001 m. lapkričio 14 d. Dohoje ir 2005 m. gruodžio 18 d. Honkonge,
- atsižvelgdamas į Konsultacinės tarybos, kuriai pirmininkavo Peter Sutherland, 2005 m. sausio mėn. pranešimą dėl PPO ateities ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. PPO pasaulio prekybos pranešimą,
- atsižvelgdamas į Honkongo deklaracijos 56 dalį dėl būtinų veiksmų siekiant užtikrinti visapusišką svarbiausių JT agentūrų, įskaitant Tarptautinę darbo organizaciją (TDO), dalyvavimą ir paramą PPO veikloje ir dabartinėse derybose,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto bei Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nuomonę (A6-0104/2008),
- A. kadangi PPO atlieka pagrindinį vaidmenį tarp daugiašalių organizacijų ir prisideda prie tarptautinio ekonomikos valdymo, geresnio globalizacijos valdymo ir sąžiningesnio naudos paskirstymo, šios organizacijos turi dirbti drauge, kad Tvaraus vystymosi tūkstantmečio tikslai būtų pasiekti,
- B. kadangi 2001 m. Dohoje, Katare, pradėtas pastarasis PPO derybų raundas buvo oficialiai pavadintas „Dohos vystymosi darbotvarkė“ pabrėžiant, kad pirmiausia reikėtų padėti besivystančioms ir neturtinoms šalims gauti daugiau naudos iš liberalizavimo,

(1) OL C 296, 2000 10 18, p. 121.

(2) OL C 112 E, 2002 5 9, p. 326.

(3) OL C 177 E, 2002 7 25, p. 290.

(4) OL C 77 E, 2004 3 26, p. 393.

(5) OL C 92 E, 2006 4 20, p. 397.

(6) OL C 285 E, 2006 11 22, p. 126.

(7) OL C 293 E, 2006 12 2, p. 155.

(8) „PPO ateitis. Kaip įveikti institucinius išbandymus naujajame tūkstantmetyje?“, Generalinio direktoriaus Supachai Panitchpakdi Konsultacinės tarybos pranešimas (PPO, 2005 m. sausio mėn.).

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

- C. kadangi ES ypatingai svarbu išsaugoti tai, kas buvo pasiekta daugiašalės prekybos sistemos, ir kadangi ji ir toliau tvirtai pasiryžusi užtikrinti sėkmingą Dohos derybų raundo baigtį,
- D. kadangi ir toliau dedama pastangų sėkmingai užbaigti šį raundą, nepaisant to, kad derybose išškilo sunkumų, ir jas derėtų skatinti,
- E. kadangi įvairios dvišalės ir regioninės prekybinės derybos, kurias neseniai pradėjo ES su daugybe partnerių pasaulyje, turi būti Dohos derybų raundo pabaigos papildymas, o ne alternatyva,
- F. kadangi be skubių rūpesčių dėl raundo užbaigimo ir įvairių pozicijų skirtingomis diskusijų temomis kritikos būtina nuo šiol pasirengti etapui po Dohos derybų raundo,
- G. kadangi jau 2004 m. metais Peterio Sutherlando pirmininkaujama Patariamoji taryba, mąstydamą apie PPO ateitį ir institucines problemas, atliko didelį darbą; kadangi vis dėlto nebuvo jokio atsako į rekomendacijas, išdėstytas minėtosios Patariamiosios tarybos 2005 m. sausio mėn. PPO generaliniam direktoriui pateiktame pranešime,
- H. kadangi nuo šiol būtina kuo greičiau atnaujinti šias derybas atsižvelgiant į naujausius postūmius ir iš esmės persvarstyti keletą PPO veiklos aspektų siekiant padidinti šios organizacijos veiksmingumą ir legitimumą,
- I. kadangi institucijų diskusijos PPO, kurių pageidavo Europos Parlamentas, yra visiškai suderinamos su Dohos derybų raundo tąsa ir galima jo pabaiga,
1. dar kartą ragina visas susijusias šalis, ypač kylančios ekonomikos šalis, parodyti lankstumą, kad būtų atgaivintos Dohos raundo derybos ir rastas išsamus, stabilus ir tarptautinės prekybos pakilimui, pasaulio ekonomikos augimui ir skurdesnių planetos šalių vystymuisi palankus susitarimas;
  2. be to, mano, kad dabar labiau negu bet kada būtina vėl pradėti svarstyti PPO sprendimų priėmimo procesą, įgaliojimą, veiklą ir jos ateitį siekiant galimos šios organizacijos reformos;
  3. prašo Komisijos, kai bus įmanoma, pristatyti Ženevoje didelę iniciatyvą, kad būtų atnaujintos šios diskusijos; ragina Komisiją užmegzti neformalius ryšius šiuo klausimu su kitais PPO nariais, kurie galėtų paremti tokią iniciatyvą, ir su šios organizacijos generaliniu direktoriumi ir jam iki 2008 m. pabaigos pranešti šio konsultavimo rezultatus;
  4. pritaria esminei PPO reformai ir dar kartą pabrėžia prekybos kaip veiksmingos vystymosi ir skurdo mažinimo priemonės svarbą; pabrėžia daugiakalbystės, kaip laisvos ir sąžiningos prekybos skatinimo priemonės, ir kaip priemonės, padėsiančios siekti Jungtinių Tautų Tūkstantmečio vystymosi tikslų, svarbą;
  5. mano, kad PPO besivystančioms šalims siūlo geriausias galimybes skurdui nugalėti; apgailestauja, kad dėl ribotų išteklių besivystančios šalys derybų metu atsiduria nepalankioje padėtyje; pabrėžia, kad ES turėtų pritari PPO sekretoriato sustiprinimui ir techninės pagalbos, ypač besivystančioms PPO šalims narėms, išteklių padidinimui siekiant padėti joms spręsti konkrečias problemas;

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

6. atkreipia dėmesį į tai, kad PPO yra vienintelė taisykles nustatanti pasaulio organizacija, nepriklausanti Jungtinių Tautų organizacijų šeimai, ir į tai, kad PPO, nustatydamą taisykles, apsiriboja vienintele kompetencija – prekybos politika; ragina Komisiją šiai struktūrinei dilemai skirti daug dėmesio PPO reformos darbotvarkėje;
7. mano, kad siūloma iniciatyva turėtų pirmiausia būti susijusi su pačiais daugiašalės prekybos sistemos tikslais siekiant abipusės paramos ir darnumo su kitų tarptautinių organizacijų veiksmis; mano, kad ypač reikėtų stiprinti PPO veiklos koordinavimą su TDO, Jungtinių Tautų maisto ir žemės ūkio organizacijos (MŽŪO), Jungtinių Tautų aplinkos apsaugos programos (JTAAP), Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO), JT prekybos ir plėtros konferencijos (JTTPK) ir Kioto atsinaujinančių energijos šaltinių programos veikla siekiant užtikrinti didesnę šių organizacijų sprendimų priėmimo darnumą; mano, kad šiuo požiūriu TDO reikėtų suteikti stebėtojos PPO statusą, ir siūlo PPO pagal Prekybos ir aplinkos komiteto modelį įsteigti Prekybos ir tinkamo darbo komitetą;
8. ragina išsamiau apsvarstyti, kaip į PPO taisyklių taikymo sritį įtraukti ne prekybos klausimus, kad būtų galima sudaryti sąlygas nariams siekti teisėtų politikos tikslų išlaikant galimybę dalyvauti rinkoje; todėl pabrėžia, kad ES turėtų labai remti pastangas priimti tarptautinius standartus ir reikėtų teikti būtina pagalbą besivystančioms šalims, kad jos galėtų laikytis šių standartų;
9. ragina JT kartu su PPO apsvarstyti galimybę užmegzti naujus santykius su daugiašalėmis organizacijomis, kad būtų galima užtikrinti jų veiksmų ir įvairių tarptautinių susitarimų bei konvencijų nuoseklumą siekiant tvaraus vystymosi ir naikinti skurdą;
10. mano, kad pats sunkiausias PPO uždavinys siekiant savo ir JT sistemos nuoseklumo bus užtikrinti, jog laikantis prekybos taisyklių būtų laikomasi visų žmogaus teisių ir socialinių bei aplinkos apsaugos standartų;
11. pritaria, kad reikėtų skatinti PPO narius stebėti, kaip laikomasi aplinkos apsaugos ir socialinių standartų, tačiau taip pat ragina apsvarstyti, kokių PPO tinkamų priemonių reikėtų imtis socialinio ir aplinkos apsaugos dempingo klausimui spręsti;
12. pritaria, kad ateityje vertindami prekybos politikos persvarstymo mechanizmą PPO nariai nagrinėtų socialinius, lyčių ir aplinkos apsaugos klausimus, įskaitant užimtumo, darbuotojų teises ir susijusias nuostatas;
13. ragina diskusijų dalyvius pagalvoti apie ilgų prekybos diskusijų, susidedančių iš raundų, metodą, kai į daugiašalės diskusijas įtraukiamos visos PPO narės pagal „vieną išsipareigojimą“; pripažįsta istorinius šio metodo privalumus įgyvendinant ir kuriant daugiašalę prekybos sistemą ir sudarant sąlygas palaipsniui liberalizavimui, tarpusavio ir abipusiai naudingiems išsipareigojimams; tačiau mano, kad ateityje srityse, kuriose pasiekta pakankama pažanga (pvz., pastaruoju metu sudarant palankesnes prekybos sąlygas), būtų galima taikyti kitus metodus, kurie būtų lankstesni ir veiksmingesni;
14. mano, kad galėtų būti sukurta geresnė institucinė PPO struktūra labiau atskiriant veiklą, susijusią su derybomis dėl naujų taisyklių ir naujų išsipareigojimų, ir veiklą, susijusią su esamų susitarimų įgyvendinimu; pabrėžia, kokia svarbi pastaroji veikla, kurios jokiais būdais PPO narės negalėtų atsisakyti, neskirdamos išteklių ir politinio dėmesio;
15. siūlo nuolat iš naujo vertinti galiojančias daugiašalės prekybos taisykles jų tikslingumo ir taikymo požiūriais siekiant galbūt jas priimti;

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

16. ragina iš naujo apibrėžti ministrų konferencijos vaidmenį ir nustatyti struktūrą; jau pastebi, kad PPO nars dažnai teikia pirmenybę ne tokiems formaliems koordinavimo ir sprendimų priėmimo būdams, ir pažymi, kad 2007 metais nebuvo sušaukta nė vieno Ministrų konferencijos posėdžio, nors Marakešo susitarime įtvirtintos aiškios nuostatos, reglamentuojančios tokių posėdžių dažnumą; ragina PPO nars pasimokyti iš šios raidos;

17. primena, koks svarbus PPO parlamentinis lygmuo siekiant stiprinti demokratinį legitimumą ir PPO derybų skaidrumą; pabrėžia, koks svarbus PPO parlamentinės konferencijos, kurią drauge rengia Europos Parlamentas ir Tarpparlamentinė sąjunga, atliekamas darbas, todėl reikėtų stiprinti šią veiklą;

18. primena, kad Parlamento nariams, kurie išrinkti kaip piliečių atstovai, tenka svarbus vaidmuo prekybos derybose ir ypač PPO derybose;

19. atsižvelgdamas į demokratinės atskaitomybės ir teisėtumo trūkumą PPO, pabrėžia būtinybę steigti PPO parlamentinę asamblėją, kuriai būtų suteikti konsultavimo įgaliojimai, ir pritaria bet kokiai reformai, kuri padėtų stiprinti parlamentarų ryšius su PPO;

20. ragina PPO narius teikti pakankamai paramos savo parlamentų nariams dalyvauti kuriant jos parlamentinę dimensiją; ragina Komisiją šiuo tikslu imtis iniciatyvų šioje organizacijoje; ragina Komisiją šiuo tikslu imtis iniciatyvų šioje organizacijoje; pabrėžia, kad kol PPO prisiims šią atsakomybę, parlamentinį aspektą joje užtikrins Europos Parlamento ir Tarpparlamentinės sąjungos kartu organizuojama Parlamentinė konferencija dėl PPO;

21. ragina PPO taikyti demokratiškesnę sprendimų priėmimo sistemą ir atsižvelgti į visų organizacijos narių, t. y. šalių, kurių išsivystymo lygis nevienodas, nuomonę;

22. mano, kad nebūtų realu ar pageidaujama abejoti konsensuso principu, kuriuo vadovaujama priimant sprendimus PPO ir kurio laikantis, priešingai nei pagal (paskirstytų) balsų daugumos principą, galima užtikrinti visų narių lygybę; tačiau mano, kad būtų galima apsvarstyti įvairius būdus, kurie padėtų rasti kiekvienu konkrečiu atveju tokį konsensumą;

23. teigiamai vertina pirmiau minėtame P. Sutherlando pranešime pateiktus siūlymus dėl keliašalio (angl. plurilateral) požiūrio pasirašant dalyvavimo ir nedalyvavimo susitarimus, kai neįmanoma pasiekti susitarimo, tačiau dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą vadovautis daugiašališkumo principu ir įspėja, kad keliašališkumas nebūtinai naudingas besivystančioms šalims ir gali didinti atotrūkį tarp išsivysčiusių ir besivystančių šalių;

24. pastebi, kad PPO daugėja neformalių grupių, į kurias susiburia gana daug PPO narių dėl tam tikrų bendrų, sektoriinių arba regioninių interesų, ir kad šios grupės dažnai būna naudingos derinant pozicijas ir siekiant kompromisų; ragina PPO nars pamąstyti apie galimybę geriau kontroliuoti tokių grupių sudarymą ir veiklą siekiant skaidrumo ir veiksmingumo ir suteikti šioms grupėms jų veiklai būtinas priemones;

25. primena, kad svarbiausia, jog visi nariai, ypač mažiausiai išsivysčiusios šalys (MIŠ), lygiomis galimybėmis veiksmingai dalyvautų vykdant kiekvieną daugiašalės prekybos sistemos reformą;

26. mano, kad svarbiausia – stiprinti aktyvų besivystančių šalių dalyvavimą taip, kad jos jaustųsi visiškai atstovaujamos derybų procese ir galėtų nustatyti, pareikšti ir apginti savo prekybinius interesus, pvz., pradėti taikyti koalicijų, o ne nuolatinių šalių grupių atstovavimo sistemą ir suteikti pakankamą išteklių šių šalių žinioms ir techniniams pajėgumams plėtoti; pabrėžia, kad besivystančioms šalims taip pat būtinai reikia tinkamų išteklių siekiant veiksmingai įgyvendinti PPO taisykles, prisitaikyti prie reformų ir taip geriau dalyvauti pasaulio prekybos sistemoje;

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

27. ragina dėti pastangas siekiant skatinti besivystančių šalių dalyvavimą ir atstovavimą joms vykdomosiose tarybose bei stiprinti jų ataskaitų teikimo, skaidrumo ir gero valdymo vidaus sistemas;
28. pritaria P. Sutherlando pranešimo pasiūlymui įtraukti techninės pagalbos finansavimo susitarimus kaip MIŠ sutartinę teisę, kad pastarosios galėtų reikšmingai dalyvauti daugiašalėje prekybos sistemoje; pabrėžia, kad itin svarbu kurti besivystančių šalių pajėgumus siekiant sustiprinti jų gebėjimą derėtis, nustatyti poreikius ir strategijas bei įgyvendinti PPO įsipareigojimus;
29. mano, kad vertėtų labiau pasigilinti į pasikartojantį klausimą dėl PPO tam tikros nedidelės tarybos ar valdybos, kuri rengtų ir padėtų lengviau priimti sprendimus konsensuso būdu Bendrojoje taryboje, sukūrimo; tačiau svarsto, kaip būtų galima atstovauti kiekvienu konkrečiu atveju, ir pabrėžia, kad tokiam organui turėtų būti keliami dideli atstovavimo, atskaitingumo visiems PPO nariams ir vidinio skaidrumo reikalavimai;
30. pabrėžia, kad PPO sekretoriatas atlieka ypač svarbų vaidmenį; yra įsitikinęs, kad sekretoriatas, kuriame proporcingai atstovauja pareigūnai išsivysčiusioms ir besivystančioms šalims, veiksmingiau vykdytų jam patikėtus įgaliojimus;
31. nori, kad PPO sekretoriato ir generalinio direktoriaus vaidmens klausimas būtų atidžiai apsvarstytas; kečia klausimą dėl principo, pagal kurį sistemą valdo PPO narių vyriausybės (angl. member driven organisation), pernelyg griežto taikymo ribų; mano, kad būtina stiprinti PPO priemones ir finansinius bei žmogiškuosius išteklius; tačiau pažymi, kad suteikus iniciatyvos teises PPO nariams siekiant skatinti kolektyvinį interesą, atsiranda su demokratišku teisėtumu, atskaitomybe ir skaidrumu susijusių klausimų;
32. siūlo PPO sekretoriatui palikti tam tikrą veikimo laisvę, kad jis galėtų priimti institucijoms palankių priemonių, siūlyti kompromiso variantus, jei įstringa klausimas, netgi pirmininkauti tam tikrų organų darbui siekiant tęstinumo ir nešališkumo; pabrėžia, kad būtina kartu su šiais pasiūlymais rimtai apsvarstyti sekretoriato narių įdarbinimo tvarką ir jų išteklių atitiktį uždaviniams, kurie šioms nariams patikimi;
33. įsitikinęs, kad tai, jog nėra besivystančių šalių diferencijavimo nepaisant didelio skirtumo tarp jų ekonominio išsivystymo ir individualių poreikių, gali būti kliūtis priimant veiksmingas priemones dėl šių šalių vadovaujantis Dohos derybų raunde paskelbtu tikslu ir turėti neigiamų padarinių besivystančioms šalims, kurių padėtis dažniausiai yra sunki; ragina pažangesnes besivystančias šalis prisiimti dalį atsakomybės jau pastarajame raunde ir prisidėti atsižvelgiant į savo išsivystymo lygį ir (sektorių) kompetentingumą;
34. mano, kad, siekiant išlaikyti PPO įtaką vystymuisi, labai svarbu specialias ir diferencijuotas sąlygas išdėstyti nauja redakcija; į naująją redakciją turėtų būti įtraukta nauja PPO priklausančių besivystančių šalių diferenciacija ir atskirų šalių, o ne šalių grupių vystymosi poreikiais grindžiamas požiūris į specialias ir diferencijuotas sąlygas; siūlo, kad taikant veiksmingus diferencijavimo kriterijus būtų atsižvelgiama ne tik į BNP augimą, bet ir į rodiklius, pvz., ekonominio pažeidžiamumo rodiklį bei prekybos ir vystymosi rodiklį;
35. mano, kad reikėtų rimtai apsvarstyti klausimą, ar reikėtų pagal objektyvius kriterijus, susijusius ne tik su bendroju nacionaliniu produktu, suskirstyti ne tik besivystančias šalis, bet ir visas kitas PPO nares į kategorijas ir pakategores, kad būtų galima diferencijuotai taikyti esamus susitarimus ir susitarimus, dėl kurių šiuo metu deramasi;
36. mano, kad visuomenė, piliečiai ir Parlamento nariai turi teisę reikalauti skaidrumo rengiant ir įgyvendinant politikos priemones; džiaugiasi realia pažanga, kurią pasiekė PPO išorinio skaidrumo srityje nuo tada, kai ji buvo įkurta, t. y. nuo 1995 m., ir jos komunikacijos politikos veiksmingumu; pabrėžia, kad svarbu, jog ūkio subjektai ir visi susiję pilietinės visuomenės dalyviai galėtų nuolat gauti kokybišką informaciją apie daugiašales prekybos taisykles ir jų realų įgyvendinimą arba apie bet kurias PPO narių taikomas išlygas;

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

37. pritaria PPO generalinio direktoriaus išsakytoms mintims apie vadinamojo aktyvaus skaidrumo sistemų stiprinimą, priežiūrą ir kontrolę, kaip taikomos taisyklės ir kaip PPO narės laikosi priimtų įsipareigojimų, siekdamos užtikrinti realų ir visišką įgyvendinimą; ragina PPO ir toliau dėti pastangas šioje srityje, o PPO narės jai suteikti pakankamų išteklių šiam tikslui pasiekti;
38. primena, kad nuo 1997 m. Susitarimo memorandumas dėl ginčų sprendimo yra derybų, kurios turėtų padėti padaryti aiškesnes kai kurias taisykles ir geriau jas taikyti, tema; apgailestauja, kad taip ilgai nepasiekiami šių derybų rezultatai; pritaria ES pasiūlymui didinti ginčų sprendimo institucijų savarankiškumą;
39. pritaria, kad taikant ginčų sprendimo procedūrą, ginčo šalių, specialių grupių ir apeliacinio komiteto „esminiai susitikimai“, atsižvelgiant į teisminį procedūros pobūdį, nuo šiol vyktų viešai, kaip įprasta per teismo posėdžius, ir kad dokumentai, ypač suinteresuotųjų šalių ar ekspertų komunikatai, išskyrus retas ir privalomai pateisinamas išimtis, būtų viešai prieinami;
40. mano, kad PPO ginčų sprendimo sistema apskritai iki šiol gerai veikė, tačiau būtina padaryti kai kuriuos pakoregavimus, t. y. dėl ginčų sprendimo organo rekomendacijų ar sprendimų įgyvendinimo; pritaria ginčų sprendimo sistemos įteisinimui, dėl kurio padidėjo pasitikėjimas PPO įsipareigojimais ir jos nariams sudarytos vienesnės sąlygos;
41. pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad ginčų nagrinėjimo taryba traktuotų PPO taisykles taip, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į taikomas tarptautinės aplinkos ir socialinės teisės nuostatas, ir ragina Komisiją bei visas PPO narės esant būtinybei atitinkamai keisti PPO taisykles;
42. numato galimybę nustatyti šalims, kurios atsisako suderinti savo įstatymus ar priemones su savo įsipareigojimais, sankcijas, kurios būtų naudingos šalims, nukenčiančioms dėl tokių įstatymų ar priemonių, ypač, kai tai silpnos ekonomikos šalys, neturinčios patikimos galimybės imtis teisėtos gynybos priemonių;
43. ragina PPO narės pasinaudoti galimybe ir dalyvauti didesnėse diskusijose apie galimą šios organizacijos reformą, kad būtų toliau vykdoma ir baigiama susitarimo memorandumo peržiūra;
44. mano, kad PPO sistemoje taip pat reikėtų skatinti pozityvią jos narių integraciją, kuri būtų vykdoma mažinant ar šalinant prekybos kliūtis (negatyvi integracija);
45. mano, kad į tokių diskusijų programą reikėtų taip pat įtraukti klausimą dėl stojimo į PPO; apgailestauja, kad dėl tik vienos ar kelių PPO narių nepritarimo kai kurios derybos dėl stojimo į PPO kartais užtrunka ilgiau nei priimtina;
46. ragina PPO narės apsvaistyti mintį dėl atskiro pasirengimo narystei statuso šalims kandidatėms, kurios, dar neužbaigusios dvišalių derybų dėl patekimo į rinką su pagrindiniais partneriais organizacijoje, nedelsdamos įsipareigoja vykdyti visas pareigas, atsirandančias laikantis esamų taisyklių; pabrėžia tai, kad sprendimas priimti naują valstybę narę į PPO ar jos nepriimti visuomet turėtų būti priimamas remiantis vien tik prekybiniais kriterijais;
47. mano, kad ES iniciatyva „Viskas, išskyrus ginklus“ yra geras MIŠ patekimo į rinką pavyzdys;
48. primena, kad neįgyvendintos Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (1994 m. GATT) XXXVIII straipsnio 2 dalies a punkto nuostatos, pagal kurias visos PPO narės įsipareigoja stabilizuoti ir gerinti rinkos sąlygas pagrindiniams, MIŠ ypač svarbiems produktams, ir laiko ryžtingus veiksmus, kurių ketinama imtis sprendžiant su šiomis nuostatomis susijusį klausimą, svarbia PPO reformos dalimi;

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

49. pabrėžia, kad diskusijos apie PPO reformą turėtų būti vien tik politinio pobūdžio darbas, taigi norint jį sėkmingai užbaigti, reikės didelio PPO narių atsidavimo ir ryžto; leidžia valstybėms narėms pačioms priimti sprendimą dėl PPO organo, kuris galėtų šiuos darbus atlikti, ir dėl to, kokį vaidmenį galėtų šiuo klausimu atlikti generalinis direktorius; tačiau prašo PPO narių parlamentų prisijungti prie šio darbo ir įnešti savo indėlį dalyvaujant PPO tarpparlamentinėje konferencijoje;

50. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams ir kitų PPO narių vyriausybėms ir parlamentams ir PPO.

Persijos įlankos bendradarbiavimo taryba

P6_TA(2008)0181

2008 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl EB ir Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos laisvosios prekybos susitarimo

(2009/C 259 E/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 1990 m. liepos 13 d. rezoliuciją dėl sudarytino EEB ir Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos laisvosios prekybos susitarimo ⁽¹⁾ svarbos,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. gegužės 22 d. rezoliuciją „Pasaulinė Europa. Išoriniai konkurencingumo aspektai“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. gegužės 23 d. rezoliuciją dėl deramo darbo visiems skatinimo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Globalioji Europa: konkuravimas pasaulyje. ES augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos dalis“ (COM(2006)0567),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl bendrosios Europos pozicijos dėl nepriklausomų turto fondų (COM(2008)0115),
- atsižvelgdamas į Maskate (Omano Sultonatas) 2001 m. gruodžio 31 d. priimtą Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos (PIBT) šalių ekonominių susitarimą ir 2002 m. gruodžio 21 d. PIBT priimtą Dohos deklaraciją dėl Persijos įlankos arabų valstybių bendradarbiavimo tarybos munitų sąjungos sudarymo,
- atsižvelgdamas į Lisabonos sutarties 188c straipsnį ir 188n straipsnio 6 dalies a punkto v papunktį, pagal kuriuos Taryba privalo prašyti Parlamento sutikimo prieš sudarydama bet kokį tarptautinį susitarimą, apriėpstantį sritis, kurioms taikoma įprastinė teisėkūros procedūra,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento metinius pranešimus apie žmogaus teises,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnio 5 dalį,

⁽¹⁾ OL C 231, 1990 9 17, p. 216.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2007)0196.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2007)0206.